

เรียนไทยได้จีน : นิทานสุภาษิตจีน (289) 成语故事 (二八九)

วันที่ 18 มิถุนายน 2566 - 10:45 น.

ที่มา	คอลัมน์ "เรียนไทยได้จีน"
ผู้เขียน	ศูนย์ภาษาและวัฒนธรรมจีนสิรินธร มพล.

เรียนไทยได้จีน : นิทานสุภาษิตจีน (289) 成语故事 (二八九)

นิทานสุภาษิตจีนที่ “เรียนไทยได้จีน” จะนำเสนอในฉบับนี้คือ 各自为政 / 各自为政 gè zì wéi zhèng (เก้อ จื้อ เหวย เจิ้ง) โดย คำว่า 各 gè (เก้อ) แปลว่า ต่างคนต่าง 自 zì (จื้อ) แปลว่า ตนเอง 为 为 wéi (เหวย) แปลว่า ในที่นี้จะหมายถึงทำ 政 zhèng (เจิ้ง) แปลว่า ปกตติจะหมายถึงการเมือง ในที่นี้จะหมายถึงหนทาง เส้นทางแห่งตน เป็นคำสุภาษิตที่ใช้บรรยายสภาพประเทศชาติ สังคม ครอบครัวยุค หรือองค์กร ที่อยู่สภาพแตกแยก ต่างคนต่างเดิน ต่างคนต่างทำ ไร้ความสามัคคี มาดูตัวอย่างจากนิทานสุภาษิตจีนนี้กัน

การศึกษาในสมัยโบราณนั้น หลายครั้งที่ขี้ขนะ หรือความฟ่ายแพ้ในการรบ ไม่ได้มีสาเหตุมาจากความไร้สามารถในการรบของเหล่าทหารหาญ หรือความผิดพลาดในการวางแผนการรบ แต่มันกลับมาจากความผิดพลาดเล็กๆ น้อยภายใน หรือความแตกแยกอันเล็กๆ น้อยจากภายใน แล้วส่งผลต่อภาพรวมของการศึก

ราชวงศ์โจว 周朝 Zhōu cháo (โจว ฉาว) ประเทศจีนปกครองแผ่นดินจีนยาวนานกว่าแปดร้อยปี แบ่งช่วงการปกครองออกได้เป็นสองยุคคือโจวตะวันออก 西周 Xī Zhōu (ซี โจว) กับโจวตะวันออก 东周/東周 Dōng Zhōu (ตง โจว) ช่วงโจวตะวันออกยังแบ่งออกได้สองยุคย่อยคือยุคชุนชิว 春秋 Chūnqiū กับยุคจั้นกั๋ว 战国/戰國 Zhànguó นิทานสุภาษิตจีนนี้เป็นเรื่องที่เกิดขึ้นในช่วงชุนชิว (ประมาณ 600 ปี ก่อน ค.ศ.) ในช่วงนี้เกิดประเทศใหญ่ น้อยที่แยกตัวออกตั้งตนเป็นใหญ่มากมายนับร้อยรัฐ การรบพุ่งกันจึงมีมากมายไม่หยุดหย่อน

ครั้งหนึ่งรัฐเจิ้ง 郑国/鄭國 Zhèngguó (เจิ้งกั๋ว) ส่งกองทัพบุกรัฐซ่ง 宋国/宋國 Sòngguó (ซ่งกั๋ว) รัฐซ่งจึงส่งแม่ทัพใหญ่นามว่า ฮว่าหยวน 华元/華元 Huà Yuán นำกองทัพออกยังทัพรัฐเจิ้ง เมื่อสองกองทัพมาเผชิญหน้ากัน ต่างฝ่ายต่างตั้งค่ายของตัวเองขึ้นมาเพื่อทำศึกอันยาวนาน แม่ทัพฮว่าหยวนแห่งกองทัพซ่ง เมื่อเห็นกองทัพตั้งค่ายเสร็จแล้ว เพื่อสร้างขวัญกำลังใจในการรบของวันรุ่งขึ้น เขาจึงสั่งให้จัดจานเลี้ยง เจลิมฉลองอย่างยิ่งใหญ่แก่เหล่าขุนศึกนายทหารทั้งหลาย แม่ทัพฮว่าหยวนสั่งให้ล้มแพะสามแกะมากมายแล้วเอามาอย่าง ตัดแบ่งทุกคนกินอย่างอิมหนาสำราญ แต่ฮว่าหยวนไม่ได้สั่งให้เอาอาหารแบ่งไปให้กับพลซ่งประจำตัวของเขา ซึ่งพลซ่งคนนั้นของแม่ทัพ แต่ไหนแต่ไรมาก็เป็นคนที่ชอบคิดเล็กคิดน้อยอยู่แล้ว เมื่อเห็นว่าเจ้านายไม่แบ่งเนื้อแพะอย่างมาให้ ก็น้อยใจยิ่งนัก

เมื่อเช้ารุ่งมาถึง ฮว่าหยวนสั่งให้รวมพลจัดกระบวนทัพเพื่อทำศึก พลซ่งของเขาก็ซบถมารับเขาตามปกติ แต่เมื่อสองกองทัพกำลังยกพลบุกเข้าตะลุมบอนกันนั้น พลซ่งของเขาก็หันมาพูดกับแม่ทัพฮว่าหยวนว่า งานเลี้ยงเมื่อคืน การแบ่งเนื้อแพะให้ใครกิน ไม่ให้ใครได้กิน เป็นอำนาจของท่านสั่งการ

ยามนี้กำลังรบอยู่ รถม้าอยู่ในบังคับของข้าพเจ้า การตัดสินใจจะให้ม้าวิ่งไปทางใด ก็ขึ้นอยู่กับมติของข้าพเจ้า พูดแล้วก็ความรอม้าวิ่งฝ่าเข้าดงข้าศึกทันที กว่าใครต่อใครจะได้สติจะทำอะไร แม่ทัพ ฮว่าหยวนก็ไปอยู่ในมือข้าศึกเรียบร้อยแล้ว

การศึกครั้งนี้ กองทัพซ่งพ่ายแพ้อย่างยับเยิน ด้วยเพราะความเห็นแก่ตัวของพลซ่งเพียงคนเดียวแท้ๆ ต่อมาผู้คนจึงนำเหตุการณ์นี้มาพูดเพื่อแสดงให้เห็นถึงความแตกแยกภายในองค์กร หน่วยงาน หรือประเทศชาติ ที่แตกแยกสามัคคี

(ที่มาภาพ : <https://image.baidu.com/search/index?tn>)

ข้อคิดจากประโยคสุภาษิตนี้

成语比喻：每个人只按照个人的主张办事，不考虑全局。

成語比喻：每個人只按照個人的主張辦事，不考慮全局。

Chéngyǔ bǐyù: Měi gèrén zhǐ ànzhào gèrén de zhǔzhāng bànshì, bù kǎolǚ quánjú.

เฉิงยฺหวี่ ปี้ยฺวี: เหมย เก้อเหริน จื่อ อันเจ้า เก้อเหริน เตอะ จูจาง ป่านฉื่อ, ฝู ชาว ลวี่ ฉวนจวี่

สุภาษิตเปรียบว่า: ทุกคนต่างทำตามความเห็นของตนเอง โดยไม่คำนึงถึงส่วนรวม

ประโยคตัวอย่างที่ใช้สำนวนสุภาษิตนี้ เช่น

在工作上，如果有不同的意見就要協商解決，不能各自為政。

在工作上，如果有不同的意見就要協商解決，不能各自為政。

Zài gōngzuò shàng,rúguǒ yǒu bùtóng de yìjiàn jiù yào xiéshāng jiějué,bùnéng gèzìwéizhèng.

จ่าย กงจ้าว ฉาง, หุ่กัว โหย่ว ฝูโถง เตอะ อี้เจี้ยน จิว เหยา เสียฉาง เจียเจว่, ฝูเหิง เก้อจื่อเหวยเจ็ง

ในด้านการงานนั้น หากมีความคิดเห็นต่างกัน ก็ต้องแก้ไขด้วยการปรึกษาหารือกัน ไม่อาจที่จะต่างคนต่างทำได้